

5. Георги Стойковъ до родителитѣ си

Честити новата година и испраща „най-последното си синовно поздравление“. Следъ четири дни тръгва на заточение. Моли да гледатъ добре децата му и да ги изучатъ на книга и занаятъ. Дава последни разпоредби и заръжки. Разочарованъ отъ дѣлото на бунтовниците.

За Г-нъ Стойко Симоновъ въ Гѣлеми изворъ.

Софія, 1873, януарія 10-ый.

Милѣи ми родители! Честита ви нова година!.. Ето пакъ прѣхождамъ къмъ вазъ сосъ най послѣшно-то си синовно поздравленіе, въ кое-то ще раз[л]едате за едно и дрѣго, що ви отъ писвамъ. Сега по царска милость ни са хариза живота на всички, Богъ да мѣ продължи дни-те и да му хариже царство-то. И макаръ да ни прати въ заточеніе за нѣкоя и дрѣга година, но споредъ гѣлемата си милость пакъ ще ни прости като синове на държава-та мѣ. Затова и вѣе да ни не забравяте и всякоги да молите царатъ-баща ни чрезъ правителство-то, поскорѣ да са ѣмилостиви за чада-та си. Нѣе, вече като ни сториха хаберъ да си отъ пишемъ всѣки до дома си, кои за какво е нѣжденъ, че ще тржгаме сега слѣдъ три четири дни, за това ви и пишемъ. Работа-та ви, коя-то надлежи за на предъ, да сѣ ѣ гледате и да си вѣршите всичко тѣй, като че самъ си азъ дома, и да не жалите за мене, и пакъ ви умолавамъ наи много; да се зговарате въ кащи, така и сасъ баѣ, и кака сестра ми, да гледате да не е ѣзжкъ и за наши-те дѣтца, отъ всѣка една страна. Книга да ги изъ ѣчите хѣбаво, така сѣщо и занаятъ, да ги не остави-те да пасжтъ овцыте, така и за всеко нещо ще са грижите за тѣхъ и за майка имъ, да не ходи да плаче по чѣжди-те врата като некоя, коя-то нема нѣиде никого. Место-то, кое-то самъ го зелъ за дюкѣнъ, ще поседи, та като попрѣстигнатъ момче-та-та на возрастъ, ще го направите, така и лозето ще го работи-те редовно всѣкога, и сичко дрѣго, що имате работа; книги те отъ правителство-то, ако ги даджтъ, догдѣ тржгнемъ, ще ви са проводатъ; ако ли не, то ще ги подирите после, чрезъ единъ арзавалъ, да ги приберете; вересіи, штоо има по тевтере-те и сенете-те, хѣбаво ще глѣдате да ги приберете отъ всаде, зашто-то нема фаида да седатъ пары те прѣснати пара по пара; а колко-то за сега ще видите да ми проводите баремъ две хиледи гроша, безъ дрѣго. Ако ли нема, а то ще иде татю презъ ноцъ или до Етрополе, или до дрѣго место, както да е да ми собере толкозъ пары, за штоо безъ пары два патѣ е апѣзъ човекъ, и единъ часъ по напредъ да ги пратите да ни заваратъ. Така сѣщо порѣчамъ и на Герга Радиловъ да ми допрати пары-те, които има да земамъ, гроша три хиледи, нещо да не стори че... ѣмолавамъ го братски да ми не забравѣ доброто во вѣки. Слѣдователно ви пиша да ми прати-те още ед[н]и гащи и една риза, и една ентерія, и елека, и косачето, и два чивта чорапе, и ракавици-те, а за отсега, ако ни падне петъ за проваждане писма, то ще ги испращаме до Софїѣ да ви ги проваждатъ. Наи после ви казвамъ и на всички дрѣги прѣѣтели: закѣлнвамъ ви въ Бога живаго, ако би да доде некакѣвъ непрѣѣтелъ на народа ни или некои бѣнтовникъ да бѣни народа, като тѣѣ, що станаха себебъ да седимъ нѣе по апсаните, щомъ доде такѣвзи въ селото ви, бирденъ да го предадете